

Nhớ Cái Hồi Cải Tạo

Nhớ cái hồi Cải Tạo / lao động ở rừng sâu / cán bộ đi đâu đâu / chiều đem về xác chết...

Những con chim thật đẹp / cán bộ khoe với tù: rừng miền Nam mịt mù / là nơi chim làm tổ / tha hồ bắn chúng nó / tha hồ có bữa "tươi"! Cán bộ nói rồi cười. Tù thì trống mắt thôi, từng thấy chim không bắn / lệnh hành quân có cấm / lính nhắm sai mục tiêu...

Nghĩ mình giống như Kiều / nền Đồng Tước chịu khóa / dám nghĩ chi chuyện lạ / có xảy ra quanh mình!? Sớm, thức cùng bình minh / chiều nhai khoai chạng vạng; đưa nào cũng "cố gắng" phấn đấu tốt rồi về...Một tháng, kể làm chi? Một năm mười hai tháng...Mười năm như cái máng / đổ nước thì nước trôi! Ít người bỏ cuộc đời, nhiều người ráng sống gượng / nhớ lại tuổi mới lớn...yêu trộm nhớ thầm ai. Và khi có...tương lai, mong tương chao không có...nhắc chi cô gái nhỏ / má lúm đồng tiền, xưa!

Bao nhiêu năm trôi qua...

Bốn ba năm đã hết...

Năm bốn bốn đang lết...

Ôi những kẻ sống mòn / còn được hai bữa cơm / hòn bi lăn xuống vực / khói sương mù thơm phức / ngán nghề chiều tha hương!

*

Những con chim dễ thương / chết trong thời cải tạo. Máu chim cũng là máu, máu nào cũng đỏ tươi! Tôi không nói máu người, tôi-không-nói-máu-người. Lậy Trời, con không nói! Thời Núi Sông kêu gọi, thời đó đã xa vời, người chưa kịp làm người, chim lỡ đời chim chóc! Lính đầu hàng thật nhục / ôm chi hoài thời gian?

Tôi có nói miên man, xin "cầm" tôi mà xé...từng bài thơ đắm lệt!

Trần Văn Lệ

